

Marlies werd met één klik voor €15.000,- opgelicht

*‘Achteraf denk ik:
hoe stom
kon ik zijn?’*

Marlies (65) verkocht wel vaker spulletjes via Marktplaats, maar in 2020 ging het helemaal mis. Ze dacht een duikbril voor een tientje te slijten, maar ondertussen werd haar spaarrekening geplunderd door oplichters. Tot op de dag van vandaag is ze bezig met de nasleep, maar een deel van haar geld zal ze nooit terugzien. 'Ik had er helemaal geen slecht gevoel bij, hij kwam zo netjes, vriendelijk en spontaan over.'

“Een simpele duikbril voor tien euro. Daar begon het twee jaar geleden allemaal mee. Ik had thuis opgeruimd en wat spullen op Marktplaats gezet. Al snel kreeg ik een reactie van iemand die geïnteresseerd was. Zijn gebruikersnaam was 'Amanab' en door de manier waarop hij communiceerde, vermoedde ik dat het een man was. Voor de vraagprijs wilde hij de duikbril graag van me overnemen. Dat is snel geregeld, dacht ik. Vervolgens vertelde hij echter dat hij al twee keer was opgelicht via Marktplaats. Vandaar dat hij wat voorzichtiger was geworden. Hij vroeg of ik misschien eerst tien cent naar hem wilde overmaken. Dan kon hij checken of het rekeningnummer wel echt op mijn naam stond. *Natuurlijk, geen probleem* antwoordde ik. Hoewel ik zelf nog nooit was opgelicht, kon ik hem wel begrijpen. Ik had wel vaker heftige verhalen over oplichting gelezen.”

Tikkie

“Op zijn verzoek wisselden we telefoonnummers uit en zetten we onze conversatie voort op WhatsApp. We spraken af dat ik die tien cent via een Tikkie zou betalen. Zodra hij geverifieerd had, dat ik echt was wie ik was, zou hij het bedrag voor de duikbril, plus de tien cent, weer naar mijn rekening overmaken. Ik had nog nooit via een Tikkie betaald, dus ik geloofde het allemaal. Nu denk ik: hoe stom kon ik zijn? Maar hij kwam ook zo netjes, vriendelijk en spontaan over. Ik had er gewoon geen slecht gevoel bij.

Via een Tikkie ontving ik een betaallink. Nadat ik erop had geklikt, kwam ik automatisch terecht op de inlogpagina van mijn bank. Daar moest ik inloggen met mijn Identifier, maar op de een of andere manier lukte dat niet. Wat ik ook probeerde, het zandlopertje op mijn scherm bleef maar lopen. Ik aptte de koper dat de link niet goed werkte. *Geeft niet*, zei hij. *Ik stuur je een andere link*. Meteen daarna verscheen er in ons app-gesprek een nieuwe betaallink. Maar opnieuw hetzelfde verhaal, weer bleef het zandlopertje lopen. Wat een gedoe, dacht ik. Zo veel rompslomp voor die paar euro. Daar had ik helemaal geen zin

vond het achteraf gezien zo raar wat er 's middags gebeurde was en wilde even zeker weten dat er niks aan de hand was. Maar tot mijn grote schrik was er die middag heel veel geld van mijn rekening afgeschreven. Drie keer vijfduizend euro van mijn spaarrekening naar mijn betaalrekening en verschillende bedragen van mijn betaalrekening. Met grote ogen staarde ik naar alle afschrijvingen. Ik kon het in eerste instantie gewoon niet geloven en zette in een reflex mijn telefoon op uit. Alsof het daarmee allemaal ongedaan gemaakt kon worden... Maar helaas: toen ik weer inlogde, was er nog steeds een

‘Met grote ogen staarde ik naar alle afschrijvingen, ik kon het gewoon niet geloven’

in... Daarom aptte ik naar de koper: *Weet je wat, ik heb het nu twee keer geprobeerd, maar het werkt niet. Ik geef je hierbij alvast mijn rekeningnummer, dan kun je het bedrag later overmaken. En zelf probeer ik het vanavond nog een keer met het Tikkie*. Lichtelijk gefrustreerd legde ik daarna mijn telefoon weg. Het was vast een storing, dacht ik. Over een paar uur zou het allemaal wel werken.”

Grote schrik

“Die avond besloot ik eerst in te loggen bij mijn bank. Ik

flinke smak geld weg. Ik schrok me echt kapot. In totaal ging het om 14.693,67 euro. Het was overgemaakt naar verschillende rekeningnummers en het bijzondere was: de namen van de rekeninghouders stonden er allemaal netjes bij. In shock belde ik direct mijn bank. Hoewel het zondagavond was, bijna middernacht, ging ik er toch van uit dat ze voor spoedgevallen bereikbaar waren. Viel dat even tegen. Op de site van de bank las ik dat ze het hele weekend dicht waren, maar dat ik wel mijn

pinpas kon blokkeren. Dit kon toch niet waar zijn? Vervolgens belde ik mijn man, die op dat moment bij vrienden was. Hij schrok zich ook dood, toen hij hoorde wat er was gebeurd en kwam meteen naar huis, zodat we samen verdere actie konden ondernemen. Op de afschriften konden we zien naar welke rekeningnummers het geld was overgemaakt. Die nummers hoorden bij twee andere banken, en die waren wél dag en nacht bereikbaar, ook in het weekend. Ik belde de ene bank, mijn man de andere. Omdat de afschrijvingen bij mij nog als ‘gereserveerd’ stonden, hoopten we dat de overboekingen geannuleerd konden worden. Jammer genoeg bleek dat niet mogelijk te zijn. De banken konden de desbetreffende rekeningen alleen blokkeren, niet de betalingen annuleren. Het was echt een nachtmerrie. Verslagen gingen mijn man en ik die nacht naar bed.”

Geraffineerd

“Na weinig te hebben geslapen, belde mijn man de volgende ochtend meteen onze bank. We kregen het advies om aangifte te doen bij de politie. Meer kon de bank niet voor ons doen. Hoe ongelooflijk dat ook klonk, we moesten ons er maar bij neerleggen. Helaas konden we pas vijf dagen later bij de politie terecht. In de tussentijd belden we met de klantenservices van Marktplaats en Tikkie, maar ook zij konden niet veel voor ons betekenen. Onze contactpersoon bij Marktplaats wees ons op hun tips om oplichting te voorkomen. ▶

Ik bleek zo'n beetje alles te hebben gedaan wat je eigenlijk juist níét moet doen. Wat voelde ik me rot.

Later hoorden we dat de dader iets bij mijn bank had geactiveerd, toen ik op de link van die 'Tikkies' had geklikt. Hij had daarmee een manier gevonden om online bij mijn bank in te breken. Zo geraffineerd, ik stond echt perplex. Normaal gesproken ben ik altijd heel voorzichtig. Ik doe echt niet zomaar iets, maar deze keer was ik er ingetrapt. Je verwacht zoiets gewoon niet."

Minderjarig

"Toen we eenmaal aangifte hadden gedaan, werd er een onderzoek ingesteld. Al snel bleek dat er meerdere mannen bij betrokken waren. Dat vermoedde ik al, want ik kon natuurlijk de namen van de rekeninghouders zien naar wie al die bedragen waren overgemaakt. In totaal ging het om vijf daders. Terwijl het onderzoek liep, kreeg ik van één bank in totaal 440 euro terug. Ook de andere bank keerde na drie maanden intern onderzoek drie bedragen uit: 11 euro, 18 euro en 1500 euro. Dat waren de bedragen die de bank die bewuste avond nog veilig had kunnen stellen op de geblokkeerde rekeningen. De rest was allemaal weg. Eén dader bleek onder bewind te staan en het zou een heel gedoe worden om de vijfhonderd euro die hij van mijn rekening had gepakt terug te krijgen. Daarom besloten we daar maar van af te zien. Ook kregen we te maken met een minderjarige jongen. Bij het verhoor door de politie bleek hij over mijn contactgegevens

te beschikken. Geen idee hoe dat mogelijk was, maar zijn vader belde me opeens om zijn oprechte excuses aan te bieden. Hij had moeten aanzien hoe de politie zijn zoon had opgepakt en meegenomen voor verhoor. Daar had de jongen bekend dat hij inderdaad geld van me had gestolen: de 440 euro die ik van zijn bank al had teruggekregen. Die vader schaamde zich enorm. Zijn zoon was volgens hem een doodnormale jongen. Hij volgde een goede opleiding, kreeg elke week zakgeld en

gekregen. Die stonden namelijk op mijn bankafschrift, toen ik die drie kleine bedragen teruggestort kreeg. Ronduit bizar, want hoewel de daders waarschijnlijk schuldig waren, was het doorgeven van hun adres een enorme schending van hun privacy. Maar goed, mij maakte het niet uit. Zelf bij ze langsgaan, leek me niet raadzaam - je weet nooit wie je treft - dus gaf ik de adresgegevens direct door aan mijn jurist. Zo kon hij de daders voor de rechter dagen.

'Ik bleek zo'n beetje alles te hebben gedaan wat je eigenlijk juist níét moet doen...'

werd netjes opgevoed. Dat hij dit had gedaan, vond zijn vader dus heel moeilijk te verteren, maar hij vroeg of ik zijn zoon niet wilde aanklagen. Dat vond ik prima. Ik had mijn geld terug en ging ervan uit dat die jongen zijn lesje had geleerd, dus wat mij betreft hoefde hij hiervoor niet verder vervolgd te worden."

Bizar

Uiteindelijk stond er nog een bedrag van ruim 12.500 euro open. Drie daders waren daarvoor verantwoordelijk. Het opmerkelijke was dat ik van hun eigen bank hun NAW-gegevens (*naam, adres en woonplaats, de standaardgegevens om iemand te kunnen identificeren, red.*) had

Tot een strafzaak is het echter nooit gekomen. We kregen niet het idee dat de politie na de aangiftes verder nog iets met onze zaak deed. Er verstreken een paar maanden en we hoorden bijna niks meer van ze. Daarom leek het mijn jurist beter om de daders zelf voor de rechter te slepen. Het lastige is dat daar nog wel flink wat tijd overheen ging. Mijn man en ik moesten heel veel geduld opbrengen en dat was natuurlijk soms enorm frustrerend voor ons. Gelukkig was het niet zo dat we echt afhankelijk waren van het gestolen geld. Het was ons spaargeld, en we spaarden niet per se voor een bepaald doel. Het was meer bedoeld als appeltje voor de dorst.

Desalniettemin was de hele zaak ontzettend zuur. Ook het feit dat er iemand, weliswaar online, bij mij had ingebroken, voelde absoluut niet fijn. En natuurlijk wilden mijn man en ik gewoon ons geld terug."

Compromis

"Gelukkig bepaalde de rechter uiteindelijk dat de daders mij tot op de laatste cent moesten terugbetalen, desnoods in termijnen. Twee van de drie overgebleven daders bleken namelijk ook onder bewind te staan. Het was een heel gepuzzel, maar uiteindelijk kwamen we tot een compromis. Ze moeten mij allebei maandelijks een klein bedrag terugbetalen. Dat is tot nu toe één keer gebeurd, maar

het hele gedoe is nog erg recent, dus ik ga ervan uit dat ze vanaf nu blijven betalen. Zo niet, dan moet ik opnieuw terug naar de rechter en begint het hele circus weer opnieuw. Iets waar ik zelf ook geen zin in heb, want het kost me allemaal heel veel energie. Vandaar dat ik één dader heb toegestaan om iets van het bedrag af te halen, zodat hij mij zijn restschuld sneller kan terugbetalen. Met de laatste dader ben ik wat minder begaan. Hij heeft altijd ontkend dat hij iets met de zaak te maken had, maar zijn verhaal was zo wankel, dat ook hij schuldig werd bevonden. Toen er beslag werd gelegd op zijn woning, betaalde hij van de ene op de andere dag het

volledige bedrag van 7200 euro terug. Hoe hij dat deed, geen idee, maar van hem was ik dus in elk geval af. Al met al verwacht ik nog twee tot drie jaar bezig te zijn met de laatste twee daders. Tegen die tijd hebben ze hopelijk alles terugbetaald en kan ik dit hoofdstuk eindelijk sluiten."

Waarschuwing

"Ik wil mijn verhaal graag vertellen om anderen te waarschuwen. Echt iedereen kan opgelicht worden. Kijk maar naar mij. Ik was er zelf ook altijd van overtuigd dat mij zoiets niet zou overkomen, maar het is met één klik gebeurd. Dat dit überhaupt mogelijk is, blijf ik raar vinden. Bijna vijftienduizend euro aan verschillende transacties in amper een uur tijd. Hoe kan het dat een bank dit toelaat, zonder eerst even bij mij te checken of het ook echt klopt? Ik bleek alleen een bevestiging per e-mail te hebben gehad, maar er is nooit gewacht op een akkoord van mij. Was dat wel gebeurd, dan had ik natuurlijk direct aan de bel getrokken. Daarnaast vind ik het te idioot voor woorden dat mijn bank in het weekend telefonisch niet bereikbaar was. Dat heb ik ook aan hen teruggekoppeld, maar tot op heden hanteren ze dezelfde regels. Onvoorstelbaar. Het is dat ik via de rechtsbijstand van mijn vakbond juridische ondersteuning heb gekregen, anders was dit hele gebeuren voor mij onbetaalbaar geweest. Sinds me dit is overkomen, ben ik dan ook extra voorzichtig. Ik hoop niet nóg een keer in zo'n nachtmerrie te belanden!" ■